

Bibliaóra – 2022. augusztus 9-én
– Az igemagyarázat összefoglalása –

Énekek: 251. és 421. dicséret

Ószövetségi igeszakasz: Eszter 10 – Ahasvérós király nagysága és Mordokaj tekintélye

1 Ahasvérós király adót vetett ki a szárazföldön és a tenger szigetein. 2 Minden nevezetes hőstette és Mordokaj nagyságának a leírása, akit kitüntetett a király, meg van írva a méd és a perzsa királyok történetének a könyvében. 3 Mert a zsidó Mordokaj második ember volt Ahasvérós király után, tekintélyes volt a zsidók között, és igen kedvelték honfitársai, mert népe javát kereste, és egész nemzetségének a boldogulásán munkálkodott.

Kedves Testvéreim,

Végére értünk Eszter könyve olvasásának. A záró fejezet a bibliai történetet is lezárja, abban a szemléletben, ahol hangsúlyos az Isten tervének megvalósulása népe életében. Mert bár a nevét a könyv Eszterről kapta, azért nem az ő élettörténetét követjük nyomon, hanem azokat a körülményeket, amelyek között Isten alakította népe sorsát a fogságban és jelét adta a kívülállók irányába is annak, hogy nincsenek elhagyatva, elfeledve, s olyan védelem alatt vannak, amellyel szemben az ellenség ereje esélytelen, legyen az bármekkora. Ebben volt eszköz Isten kezében Eszter is.

Az utolsó fejezet néhány verse összegzést ad Ahasvérós uralkodásáról, valamint Mordokaj áldásos működéséről, aki népe javát kereste. Látjuk a király tekintélyét, kiterjedt hatalmát, birodalmát. De mintha rajta is túltenne – a könyv így mutatja be – Mordokaj, akit kitüntetett a király. Neve szerepel a méd és perzsa királyok történetének könyvében. Sokkal fontosabb, hogy nem csak a földi, hanem a mennyei Király megbecsülését is élvezhette, aki megőrizte őt alázatban, szolgálatban. Mert a kitüntetést követően, továbbra sem a maga hasznát vagy előnyét, hanem a népe javát kereste. Mordokaj szolgálatnak tekintette mindazt, amit Isten megbízatásként adott neki, és miközben helytállt, nem szállt el magától. Nem bízta el magát, egyedül az vezette őt, hogy *népe javát keresse és egész nemzetsége boldogulásán munkálkodjon*. Ha valakit ezért tisztelnek, akkor méltó a tiszteletre.

Megemlíthetjük még, hogy a púrim ünnep történelmi hátterét, elrendelését, taglalja a könyv, ami a legörvendezőbb ünnep volt a zsidók számára, hiszen a szabadulást, Isten gondviselő szeretetét láttatta meg velük és erősítette bennük. Amikor a kilátástalan sötétségben felragyog a világosság és új remény támad a reménytelenségben.

Ilyen értelemben is hasonló a mi karácsonyi ünneplésünkhöz, amikor szintén a szabadítót, a bűnből szabadulást ünnepelhetjük. Milyen jó lenne, ha az egymás kölcsönös megajándékozása is annak jegyében történne, hogy ezt az örömet akarjuk megsokszorozni. Hiszen a legnagyobb ajándékot Isten adta nekünk, ezt a tényt helyezzük örvendezésünk középpontjába.

Újszövetségi igeszakasz: Jel 22,8-21 – A prófécia beteljesedése közel van

[8](#) Én, János, hallottam és láttam ezeket, és amikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lába előtt, hogy imádjam őt, aki megmutatta nekem ezeket. [9](#) De ő így szólt hozzám: Vigyázz, ne tedd, mert szolgatársad vagyok neked és testvéreidnek, a prófétáknak és azoknak, akik megtartják e könyv ígét: Istent imádd! [10](#) És így szólt hozzám: Ne pecsételd le e könyv prófétai ígét, mert az idő közel van. [11](#) Aki gonosz, legyen gonosz ezután is, és aki bűntől szennyes, legyen szennyes ezután is, de aki igaz, cselekedjék igazságot ezután is, és aki szent, legyen szent ezután is! [12](#) Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint. [13](#) Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég. [14](#) Boldogok, akik megmossák ruhájukat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba. [15](#) Kívül maradnak az ebek, a varázslók és a paráznák, a gyilkosok és a bálványimádók és mindenki, aki szereti és cselekszi a hazugságot. [16](#) Én, Jézus, küldtem el angyalomat, hogy ezekről bizonysgot tegyen nektek a gyülekezetek előtt. Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag. [17](#) A Lélek és a menyasszony így szól: Jöjj! Aki csak hallja, az is mondja: Jöjj! Aki szomszár, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen! [18](#) Én bizonysgot teszek mindenkinek, aki a prófécia eme könyvének beszédeit hallja: Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben; [19](#) ha pedig valaki elvesz e prófétai könyv ígéből, attól Isten elveszi az osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben. [20](#) Így szól az, aki ezekről bizonysgot tesz: Bizony, hamar eljövök. Ámen. Jöjj, Uram Jézus! [21](#) Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.

Kedves Testvéreim!

Végére értünk a Jelenések könyve olvasásának is. Az utolsó kijelentéseket foglalja össze a látnok, aki az eddigiek hatására teljesen tudatában van a maga méltatlanságának. Ilyen nagy kijelentések súlya alatt csak leroskadni lehet: ki vagyok én, hogy Isten mindezt velem osztja meg, velem közli, rám bízta? Ezt éli át János is, amikor leborul az őt kalauzoló angyal előtt, aki mindezt megmutatta neki. Azonban nincs itt helye imádatnak.

Nagyon fontos ezt meglátnunk. Mert egyedül Isten méltó az imádatra – de megkapja-e tőlünk? Viszont ember, vagy akár angyal is, nem lehet az imádatunk tárgya. Milyen súlyos hiba, hogy mg az egyházban is sokaknak ez mégis tetszik, sokan pedig zavarba se jönnek és természetes módon fogadják – mintha ez járna nekik –, hogy az emberek istenítik őket és szinte megváltóként kezelik. Íme, ez az angyal mindenkit megszegyenít azzal, hogy az imádatot határozottan visszautasítja. Tudja, hogy ő csak teremtmény, követ, megbízott, még ha több is az embereknél. És jutalma,

hogy végezheti a szolgálatát, nem jár neki ezért semmiféle hódolat. Mi pedig hányszor tudjuk sorolni, hogy mi minden jár(na) nekünk... „Vigyázz... szolgatársad vagyok... Istent imádd...” A teremtőt és nem a teremtményt. Nem az eszközt, hanem azt, aki a kezében tartja.

A továbbiakban a látnok arra nézve kap Jézustól utasítást, hogy ne pecsételje le a könyv prófétai ígét. A jövőre vonatkozó fontos kijelentéseket megkapta és feljegyezte, de nem kell jól elrejtteni valamilyen késő nemzedék számára. Ne legyen lepecsételve – azaz legyen hozzáférhető, olvasható, mert a tartalma nem majd valamikorra vonatkozik, hanem most aktuális. Ez az utasítás magában hordja az idő rövidségét, mert az idő – amikor mindez valósággá lesz – közel van.

Ezt húzza alá az a kijelentés is, hogy mindenki maradjon az, vagy olyan, aki, amilyen eddig volt. Ez már nem a változás lehetőségének, nem a megtérés hangsúlyozásának az ideje, itt már állandósulnak az addigi állapotok. Számunkra ma még igen, még a megtérésre hívás alkalma van, de látjuk, lesz olyan idő, amikor ez a lehetőség már megszűnik. Hiszen Jézus azt ígéri: „Íme, eljövök hamar...”

Újra elhangzik a megdicsőült Krisztus szájából, akárcsak a könyv elején, hogy Ő a kezdet és a vég. Boldogok, akiknek közük van Hozzá. Akik az Ő vére által Vele kapcsolódtak össze, engedték, hogy megtisztítsa őket minden bűntől. Tiszta ruha, tiszta lélek jelenti a visszakapott jogot az élet fájához, enni annak gyümölcsét – amitől a bűn miatt tiltotta el Isten az első emberpárt és zárta ki őket az Éden kertjéből. Most szabad a visszatérés az Istennel való zavartalan közösségbe, szabad az út Krisztus által.

A mennyei Jeruzsálem valósága nem lesz élvezhető azoknak, akik kívül maradnak, mert mivel nem tértek meg, bűneik megmaradtak és azok elválasztják őket Istentől. Szeretik és cselekszik pl. a hazugságot (az ördög a hazugság atyja!) – ez kizáró ok a mennyből.

A továbbiakban Jézus ezt mondja magáról: „Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag.” A kijelentés első feléről eszünkbe juthat a messiási prófécia: „Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről”. (Ézs 11,1) Hiszen Dávid utódként mindez az Úr Jézusra vonatkozik, Benne teljesedett be, Ő az az új hajtás, Aki az életet jelenti. De – isteni örökkévalósága folytán – Ő az is, akitől Dávid származik. A hajnalcsillag pedig az ókorban a világalom jelképe volt. Jézus Krisztus a királyok Királya és az uraknak Ura.

Erre az ígéretre vonatkozóan olvassuk, hogy „A Lélek és a menyasszony így szól: Jöjj!” A készenlét és várakozás, vágyakozás hangja ez. A menyasszony, vagyis az egyház a Lélek segítségével, támogatásával fohászkodik és sóvárogva várja Krisztus visszajövetelét, amikor majd a győzedelmes egyház Urával egyesül. Sőt, biztatóan csatlakozása hívják mindazokat, akik hallják, „Aki csak hallja, az is mondja: Jöjj!” Jöjjön

minden szomjazó, hiszen Nála van az élet vize, és ingyen kapható! Nekünk már nem kerül semmibe, mert Ő mindent megfizetett érte.

Kedves Testvéreim! Nagyon gyötrő tud lenni a szomjúság, különösen a lelki megalégtetlenség. Milyen kár, hogy annyifelé keresik az emberek, annyi mindennel próbálják a szomjukat oltani, pedig ez az Isten hiánya miatt van az életünkben. Az utána való vágyat pedig csak Ő képes megelégtíteni, a lelki szomjat egyedül Ő tudja eloltani. És ebben még benne van a hívás a mai ember számára, *ma még lehet, ma még szabad...*

A végén János intelme szól a próféciákhoz való helyes viszonyulásról. Ezt a prófétai könyvet nagyon körültekintően kell kezelni, a kijelentés teljességét emberi módosítás nem ronthatja meg. Sem hozzátenni, sem elvenni belőle nem szabad – ez meghamisítaná Isten igéjét, és az nem marad következmények nélkül. Általában véve is igaz ez Isten igéjéről – mert minden kihagyás vagy hozzátoldás egyúttal hamisítás, mert elferdíti, eltorzítja, félremagyarázza az igét. Aki ilyen átértelmezett, elferdített igét kap, azt tévelygésbe viszi, vagy éppen hamis biztonságban ringatja, miközben nem akármilyen tétéről van szó. Mert a tét maga az üdvösség. Nem mindegy, hogy az üdvösség üzenetét tisztán hallja-e valaki, vagy emberi értelmezésben kapja különféle betoldásokkal, esetleg kihagyásokkal. Nagy a felelőssége azért annak, aki az igét szólja, mert az ő hamis tolmácsolását Isten megkeresi rajta, számonkéri és nem hagyja következmények nélkül.

Az Isten írott igéjéhez való általános hozzáálláson túl különösen igaz ez a figyelmeztetés a Jelenések könyvére, ahol nagyon könnyű félreecsúszni, vakvágányra kerülni, ha valaki magától beleviszi a saját gondolatait, vágyait, fantáziáját. Óvatosan kell kezelnünk ezeket a bibliai szövegeket, hogy ne tévelyegjünk és ne vigyünk tévelygésbe másokat sem.

Végül János, a bizonyágtevő maga is megerősíti Jézus visszajövetelének az ígéretét: *Így szól az, aki ezekről bizonyágot tesz: „Bizony, hamar eljövök”. És hozzáteszi: „Ámen. Jöjj, Uram Jézus!”* Ez az ő vágya is. Addig is, amíg ez bekövetkezik: *„Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.”* **Úgy legyen. Ámen**